

ACC. N:R M. 14438:1-2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Blekinge* Upptecknare: *A. O. Sundberg, Mänsrum*
Härad: *Byåhre* Berättare: " " " "
Socken: *Tryd* Berättarens yrke: *f. d. stenkuggersförmän*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1875* i *Ronneby landsf.*

Rudskap vid lantvesslagarvett.

s. 1-2. LUF 76.

Kott äntklare repslagari

vars redskap bestod av en laggvinda (laggvinna) på c. 12 tum i genomskärning två små handvinnor på dessa kunde man endast lägga Kleinare revar och härlt inte längre än trettiogen eller förtio famnar, dermed va de mest lämpade till att lägga garnstinter på dessa stinter va fem kvater = 75 om. Länge orskulle användas till sillgarn o laggarn, dessa stinter som de klades skulle med den ena ändan färfas fast i repet den andra i linan som va fastförd i botonen, detta va de kunde med en äntkl laggvinna årtakomma några grövre rep fick de alltid beställa vid de stora repslagarehandlarna som va förlagda till städerna då härlt i hamnstäderna där de fick tillvärtes grova hampatrossor o fägvirke till farhygen till småbåterna till fiskeredskapen var alltid lammelsgarn man gång med tegel eller linblånor men dit få hänvisas till omkring 100 år sen de sild

lillvärtkades. Ja vil inte säkert om där ä nån ännu
som lägger sina stinter skälva (men kan hända).

Allt bonderna i den gamla tiden snodde rep av last som
de skälva förskaffade sig, på så sätt huggde ned en
del linneträ som de flöde o la barken i det som fick
ligga så länge att fibererna lätt delade sig, av dessa
lillvärtkade rep som för deras räkning skundjarna
till mängd o mycket, men odugliga till fiskerredskap,
Ja har sett hökarror görda av lastrep, mulakarra till
varna, till hella på sädesmjåla m.m. t o m Oxgärd
(oxtom) för bonderna va dessa rep av stort värde
och ändå inte kastade dem två styver eller (ilt öre)
Sådana nödfalls gräjer ä nog inte lillvärtkade för
särta ä, tror ja mej vara säker på